TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2012. gada 13. decembrī*

Regula (EK) Nr. 1896/2006 — Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra — Maksājuma rīkojuma pieteikums, kas neatbilst valsts tiesību aktos paredzētajām formas prasībām — Prasību, kurām ir jāatbilst pieteikumam, izsmeļošais raksturs — Iespēja prasīt procentus, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai

Lieta C-215/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sąd Okręgowy we Wrocławiu* (Polija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2011. gada 11. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2011. gada 9. maijā, tiesvedībā

Iwona Szyrocka

pret

SiGer Technologie GmbH .

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), E. Levits, Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*] un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 18. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— Polijas valdības vārdā – *M. Szpunar* un *M. Arciszewski*, kā arī *B. Czech*, pārstāvji,

— Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer*, pārstāve,

— Portugāles valdības vārdā – *L. Fernandes*, pārstāvis,

— Somijas valdības vārdā – *M. Pere*, pārstāve,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Ossowski*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *A.-M. Rouchaud-Joët* un *K. Herrmann*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – poļu.

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2012. gada 28. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV L 399, 1. lpp.), interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, ko Polijā dzīvojošā *I. Szyrocka* ir ierosinājusi pret *SiGer Technologie GmbH*, kuras juridiskā adrese ir Vācijā.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 1896/2006

3 Regulas Nr. 1896/2006 preambulas 8., 9., 10. un 11. apsvērumā ir noteikts:

"(8) No tā izrietošie šķēršļi efektīvai tiesu pieejamībai pārrobežu lietās un iekšējā tirgus konkurences kropļošana, kas rodas sakarā ar nevienlīdzīgiem apstākļiem, kādos darbojas procesuālie līdzekļi, kas pašreiz pieejami kreditoriem dažādās dalībvalstīs, rada vajadzību pēc Kopienas tiesību aktiem, kas garantētu vienādus noteikumus kreditoriem un debitoriem visā Eiropas Savienībā.

(9) Šīs regulas mērķis ir vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem, izveidojot Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru [..].

(10) Ar šo regulu izveidotajai procedūrai būtu jākalpo kā papildu un fakultatīvam līdzeklim prasītājam, neatņemot tam tiesības izmantot valsts tiesību aktos paredzētu procedūru. Attiecīgi šī regula neaizvieto un nesaskaņo spēkā esošos mehānismus neapstrīdētu prasījumu piedziņai saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(11) Šai procedūrai būtu pēc iespējas lielākā apmērā jābalstās uz standarta veidlapu izmantošanu jebkurā tiesas un pušu savstarpējā saziņā, lai atvieglotu tās izpildi un ļautu izmantot automātisku datu apstrādi."

4 Minētās regulas preambulas 16. apsvērumā ir noteikts, ka "tiesai būtu jāizskata pieteikums, tostarp jurisdikcijas jautājums un pierādījumu apraksts, pamatojoties uz pieteikuma veidlapā norādīto informāciju. Tas ļautu tiesai *prima facie* izskatīt prasījuma apstākļus un *inter alia* neturpināt izskatīt skaidri nepamatotus vai nepieņemamus prasījumus".

5 Regulas Nr. 1896/2006 preambulas 29. apsvērumā ir noteikts, ka minētās regulas mērķis ir "izveidot vienotu ātru un efektīvu mehānismu, lai visā Eiropas Savienībā atgūtu neapstrīdētus finanšu prasījumus".

6 Regulas Nr. 1896/2006 1. panta 1. punkts ir izteikts šādi:

"Šīs regulas mērķis ir:

a) vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem, izveidojot Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru;

[..].”

7 Šīs regulas 2. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šī regula attiecas uz pārrobežu civillietām un komerclietām neatkarīgi no tiesas iestādes vai tribunāla būtības. [..]”

8 Saskaņā ar minētās regulas 3. panta 1. punktu:

“Šajā regulā pārrobežu lieta ir lieta, kurā vismaz vienai no pusēm ir domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta dalībvalstī, kas nav prasību saņēmušās tiesas atrašanās dalībvalsts.”

9 Šīs pašas regulas 4. pantā ir paredzēts:

“Eiropas maksājuma rīkojuma procedūra ir noteikta finanšu prasījuma piedziņai par konkrētu summu, kas bija jāsamaksā tajā brīdī, kad iesniedza pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam.”

10 Regulas Nr. 1896/2006 6. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šīs regulas piemērošanas nolūkos jurisdikciju nosaka saskaņā ar attiecīgiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem [..].”

11 Šīs regulas 7. pantā ir noteikts:

“1. Pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam iesniedz, izmantojot A standarta veidlapu, kā noteikts I pielikumā.

2. Pieteikumā norāda:

a) vārdus/nosaukumus un adreses ? pusēm un, vajadzības gadījumā, pušu pārstāvjiem un tiesai, kurā pieteikumu iesniedz;

b) prasījuma apjomu, tostarp kapitālu un, vajadzības gadījumā, procentus, līgumsodus un izmaksas;

c) ja prasījuma summai ir pieprasīti procenti, procentu likmi un laikposmu, par kuru šie procenti prasīti, ja vien ar likumu noteiktā likme nav automātiski pievienota kapitālam atbilstīgi izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem;

d) prasības iesniegšanas iemeslu, tostarp to apstākļu aprakstu, kas ir prasījuma pamatā, un, vajadzības gadījumā, prasītajiem procentiem;

e) to pierādījumu aprakstu, kas pamato prasījumu;

f) jurisdikcijas pamatus;

un

g) lietas pārrobežu būtību 3. panta nozīmē.

3. Prasītājs pieteikumā deklarē, ka sniegtā informācija ir patiesa saskaņā ar viņa rīcībā esošo informāciju un pārliecību, un viņš apzinās, ka jebkādi apzināti nepatiesi paziņojumi var izraisīt atbilstīgu sankciju piemērošanu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

4. Pieteikuma papildinājumā prasītājs var tiesai norādīt, ka viņš iebilst pret pārcelšanu uz parastu civilprocesu [..], gadījumā, ja atbildētājs iebilst. Tas neliedz prasītājam par to informēt tiesu vēlāk, tomēr jebkurā gadījumā pirms rīkojuma izdošanas.

5. Pieteikumu iesniedz papīra formātā vai izmantojot citus saziņas veidus, tostarp elektroniskos, ko ir akceptējusi izcelsmes dalībvalsts un kas ir pieejami izcelsmes tiesai.

6. Pieteikumu paraksta prasītājs vai, vajadzības gadījumā, tā pārstāvis. [..]"

12 Minētās regulas 11. panta 1. punktā ir noteikts:

"Tiesa noraida pieteikumu, ja

a) nav izpildītas 2., 3., 4., 6. un 7. pantā noteiktās prasības;

[..]."

13 Atbilstoši šīs pašas regulas 12. panta 3. punktam:

"Eiropas maksājuma rīkojumā atbildētājam iesaka šādas iespējas:

a) samaksāt prasītājam rīkojumā norādīto summu;

[..]."

14 Regulas Nr. 1896/2006 25. pantā ir paredzēts:

"1. Apvienotie tiesas izdevumi Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrā un parastā civilprocesā, kas sākas, ja iesniedz paziņojumu par iebildumu Eiropas maksājuma rīkojumam dalībvalstī, nepārsniedz parasta civilprocesa tiesas izdevumus, ja nav iepriekšējas Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras attiecīgajā dalībvalstī.

2. Šajā regulā tiesas izdevumi ietver nodevas un maksas, kuras maksājamas tiesai un kuru summa ir noteikta saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

15 Šīs regulas 26. pantā ir noteikts:

"Visus procesuālos jautājumus, kas nav konkrēti izklāstīti šajā regulā, reglamentē valsts tiesību akti."

16 Minētās regulas I pielikumā ir ietverta A veidlapa ar nosaukumu "Pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam".

17 Šīs pašas regulas I pielikumā ietverto vadlīniju ar nosaukumu "Norādījumi pieteikuma veidlapas aizpildīšanai" 7. punktā ir paredzēts:

"Procenti. Ja pieprasīti procenti, tas jānorāda attiecībā uz katru prasījumu [..], saskaņā ar veidlapā norādītajiem kodiem. [..] Ja procentus nosaka ar tiesas lēmumu, pēdējo lodziņu [līdz] atstāj neaizpildītu. [..]"

18 Regulas Nr. 1896/2006 V pielikumā ir ietverta E veidlapa Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanai.

Polijas tiesības

19 Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 187. panta 1. punktu lietās par īpašuma tiesībām pieteikumā ir jānorāda strīda priekšmeta vērtība, izņemot, ja tā ir noteikta naudas summa.

20 Civilprocesa kodeksa 130. panta 1. punktā ir noteikts, kādas sekas ir tam, ja tiek iesniegts pieteikums, kam ir formas trūkumi. Saskaņā ar šo normu tiesa, brīdinot par iespējamo dokumenta nepieņemšanu, parasti pieprasa, lai prasītājs to nedēļas laikā izlabo, papildina ar trūkstošajām ziņām vai samaksā ar pieteikumu saistīto nodevu.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

21 Polijā dzīvojošā *I. Szyrocka* 2011. gada 23. februārī iesniedza iesniedzējtiesā pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam pret *SiGer Technologie GmbH*, kuras juridiskā adrese ir Tangermindē [*Tangermünde*] (Vācija).

22 Pārbaudot minēto pieteikumu, iesniedzējtiesa konstatēja, ka tas neatbilst noteiktām formas prasībām, kas paredzētas Polijas tiesībās, un it īpaši, ka tajā nav norādīta strīda priekšmeta vērtība Polijas naudas vienībā, kā to prasa Polijas tiesības, lai varētu aprēķināt tiesas izdevumus. No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka *I. Szyrocka* Eiropas maksājuma rīkojuma pieteikuma veidlapā pamatsummu bija norādījusi euro valūtā. Iesniedzējtiesa ir arī uzsvērusi, ka *I. Szyrocka* šajā veidlapā bija norādījusi, ka viņa prasa procentu samaksu, sākot no konkrēta datuma līdz pamatsummas samaksai.

23 Šādos apstākļos *Sąd Okręgowy we Wrocławiu* [Vroclavas apgabaltiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai [Regulas Nr. 1896/2006] 7. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas:

a) izsmeļoši regulē visas prasības, kam jāatbilst pieteikumam par Eiropas maksājuma rīkojumu,

b) vai tādējādi, ka tajā noteiktas tikai minimālās šādam pieteikumam izvirzītās prasības un ka attiecībā uz citiem šajā normā neregulētajiem formālajiem nosacījumiem ir piemērojamas valsts tiesību normas?

2) Vai, ja atbilde uz [pirmā] jautājum[a] [b) apakšpunktu] ir apstiprinoša, tad, ja pieteikums neatbilst dalībvalsts tiesībās noteiktajām formas prasībām (piemēram, nav pievienots pretējai pusei paredzēts pieteikuma noraksts vai nav norādīta strīda priekšmeta vērtība), prasītājam ir jāprasa papildināt pieteikumu ar atbilstoši dalībvalsts tiesību normām trūkstošajām ziņām, piemērojot Regulas Nr. 1896/2006 26. pantu vai arī šīs pašas regulas 9. pantu?

3) Vai Regulas Nr. 1896/2006 4. pants ir interpretējams tādējādi, ka šajā normā minētā finanšu prasījuma pazīmes (t.i., konkrēta summa, kā arī tas, ka brīdī, kad ir iesniegts pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam, ir iestājies maksāšanas termiņš) attiecas vienīgi uz galveno prasījumu, vai tomēr tādējādi, ka tās attiecas arī uz nokavējuma procentu prasījumu?

4) Vai Regulas Nr. 1896/2006 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka, ja izcelsmes dalībvalsts tiesībās nav paredzēta procentu automātiska pievienošana, tad Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras ietvaros papildus galvenajam prasījumam var tikt prasīti:

a) visi procenti, tostarp tā dēvētie “atklātie” procenti (ko aprēķina no precīzi noteiktas maksāšanas termiņa iestāšanās dienas līdz samaksas dienai, kam nav noteikts konkrēts datums, piemēram, “no 2011. gada 20. marta līdz samaksas dienai”);

b) procenti, kas aprēķināti tikai par laikposmu no precīzi noteiktas maksāšanas termiņa iestāšanās dienas līdz pieteikuma iesniegšanai vai līdz maksājuma rīkojuma izdošanai;

c) procenti, kas aprēķināti tikai par laikposmu no precīzi noteiktas maksāšanas termiņa iestāšanās dienas līdz pieteikuma iesniegšanai?

5) Ja atbilde uz [ceturtā] jautājum[a] [a) apakšpunktu] ir apstiprinoša, tad kā saskaņā ar Regulu Nr. 1896/2006 ir formulējams tiesas nolēmums par procentiem maksājuma rīkojumā?

6) Ja atbilde uz [ceturtā] jautājum[a] [b) apakšpunktu] ir apstiprinoša, tad kam ir pienākums norādīt procentu summas apmēru – prasītājam vai tiesai pēc savas ierosmes?

7) Ja atbilde uz [ceturtā] jautājum[a] [c) apakšpunktu] ir apstiprinoša, vai prasītājam ir pienākums pieteikumā norādīt aprēķināto procentu apmēru?

8) Vai tiesai, ja prasītājs neaprēķina par laikposmu līdz pieteikuma iesniegšanai pieprasītos procentus, ir pienākums tos aprēķināt pēc savas ierosmes vai arī tā vietā ir jāprasa, lai prasītājs saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 9. pantu pieteikumu papildina ar trūkstošajām ziņām?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

24 Uzdodot savu pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 1896/2006 7. pants ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir izsmeļoši regulētas visas prasības, kurām ir jāatbilst pieteikumam par Eiropas maksājuma rīkojumu, vai arī tādējādi, ka tajā ir noteiktas tikai minimālās šādam pieteikumam izvirzītās prasības, un ka tādējādi attiecībā uz visiem citiem šajā normā neregulētajiem formālajiem nosacījumiem ir piemērojamas valsts tiesību normas.

25 Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāņem vērā gan Regulas Nr. 1896/2006 7. panta formulējums, gan arī šīs regulas vispārējā uzbūve un mērķis.

26 Vispirms ir jāatgādina, ka minētās regulas 7. pantā ir norādīta virkne prasību attiecībā uz pieteikuma Eiropas maksājuma rīkojumam saturu un formu. Tādējādi tajā tostarp ir noteikta prasība iesniegt šo pieteikumu, izmantojot standarta veidlapu, ir reglamentēta tajā norādāmā informācija, ir paredzēts, ka prasītājam pieteikumā ir jādeklarē, ka sniegtā informācija ir patiesa, kā arī ir paredzēta prasītāja iespēja iebilst pret pārcelšanu uz parastu civilprocesu un reglamentēta pieteikuma parakstīšanas kārtība.

27 Jākonstatē, ka nekas minētā panta formulējumā neļauj secināt, ka dalībvalstīm attiecībā uz pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam būtu tiesības paredzēt papildu prasības, kas ir paredzētas to valsts tiesībās.

28 Būtībā, kā tas skaidri izriet no Regulas Nr. 1896/2006 7. panta 2. punkta c) apakšpunkta un 3., 5. un 6. punkta, gadījumos, kad dalībvalstīm ar šo tiesību normu ir atļauts to valsts tiesībās reglamentēt atsevišķus īpašus to prasību aspektus, kurām ir jāatbilst pieteikumam par Eiropas maksājuma rīkojumu, tas tajā ir tieši paredzēts. Savukārt šajā pantā nav ietverta neviena cita tieša vai netieša atsauce, kas vispārīgi pieļautu papildu prasību, kas ir paredzētas dalībvalstu tiesībās, piemērošanu.

29 Turpinot, šo gramatisko interpretāciju apstiprina arī Regulas Nr. 1896/2006 vispārējā uzbūve. Šajā ziņā ir jāuzsver, pirmkārt, kā tas izriet no šīs regulas preambulas 16. apsvēruma, ka tiesai, kas izskata lietu, pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam ir jāizskata, tikai pamatojoties uz tajā norādīto informāciju. Otrkārt, minētās regulas 2.?4. un 6. pantā, kuros ir precizētas atsevišķas prasības, kas ir izvirzītas

Eiropas maksājuma rīkojuma izdošanai, arī nav paredzēta nekāda iespēja noteikt papildu prasības, pamatojoties uz dalībvalstu valsts tiesībām. Turklāt saskaņā ar šīs pašas regulas 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu pieteikums Eiropas maksājuma rīkojumam ir noraidāms tikai tad, ja nav izpildītas 2., 3., 4., 6. un 7. pantā noteiktās prasības.

30 Visbeidzot, kā tas izriet no Regulas Nr. 1896/2006 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta, ir jāatgādina, ka tās mērķis ir vienkāršot, paātrināt un samazināt tiesāšanās izdevumus pārrobežu lietās attiecībā uz neapstrīdētiem finanšu prasījumiem. Kā noteikts minētās regulas preambulas 8., 10. un 29. apsvērumā, ar šo regulu, kaut arī ar to netiek nedz aizstāti, nedz saskaņoti valstīs spēkā esošie neapstrīdētu prasījumu piedziņas mehānismi, nolūkā sasniegt šo mērķi ir ieviests vienots šādu prasījumu piedziņas mehānisms, kas nodrošina vienādus noteikumus kreditoriem un debitoriem visā Eiropas Savienībā.

31 Tomēr šis iepriekš minētais mērķis tiktu apdraudēts, ja dalībvalstis būtu tiesīgas to valsts tiesību aktos vispārīgi paredzēt papildu prasības, kurām ir jāatbilst pieteikumam par Eiropas maksājuma rīkojumu. Šādas prasības būtībā nozīmētu ne tikai to, ka dažādās dalībvalstīs tiktu paredzēti atšķirīgi nosacījumi attiecībā uz šo pieteikumu, bet arī to, ka palielinātos Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras sarežģītība, ilgums un izmaksas.

32 Līdz ar to šīs regulas mērķa sasniegšanu ir iespējams nodrošināt vienīgi ar tādu interpretāciju, atbilstoši kurai Regulas Nr. 1896/2006 7. pantā ir izsmeļoši regulētas visas prasības, kurām ir jāatbilst pieteikumam par Eiropas maksājuma rīkojumu.

33 Runājot konkrētāk par to, vai valsts tiesa tādos apstākļos kā pamatlietā var lūgt prasītājam papildināt pieteikumu Eiropas maksājuma rīkojumam, norādot strīda priekšmeta vērtību Polijas naudas vienībā, lai būtu iespējams aprēķināt tiesas izdevumus, ir jāsecina, ka šī tiesa šajā ziņā var pamatoties uz Regulas Nr. 1896/2006 25. panta 2. punktu, kurā ir paredzēts, ka tiesas izdevumu summa ir nosakāma saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

34 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, tā kā valstu tiesībās paredzētie neapstrīdētu prasījumu piedziņas mehānismi nav saskaņoti, procesuālā kārtība tiesas izdevumu summas aprēķināšanai, ievērojot minētās regulas 25. pantā paredzētos nosacījumus, ir nosakāma dalībvalstu iekšējā tiesību sistēmā saskaņā ar dalībvalstu procesuālās autonomijas principu. Tomēr tā nedrīkst būt mazāk labvēlīga par noteikumiem, kas reglamentē līdzīgas valsts tiesībām pakļautas situācijas (līdzvērtības princips), nedz arī padarīt praktiski neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtinātu to tiesību īstenošanu, kas piešķirtas Savienības tiesībās (efektivitātes princips) (šajā ziņā skat. 2012. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-618/10 *Banco Español de Crédito*, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 No tā izriet, ka valsts tiesa principā ir tiesīga pieprasīt informāciju par strīda priekšmeta vērtību atbilstoši tās valsts tiesībās noteiktajai kārtībai, ar nosacījumu, ka ar tiesas izdevumu aprēķināšanu saistītās procesuālās prasības neizraisa nedz pārmērīgi ilgu Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras pagarinājumu, nedz arī pieteikuma šāda rīkojuma izdošanai noraidījumu.

36 Šādos apstākļos uz pirmo uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1896/2006 7. pants ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir izsmeļoši regulētas visas prasības, kurām ir jāatbilst pieteikumam par Eiropas maksājuma rīkojumu. Valsts tiesa, atbilstoši minētās regulas 25. pantam un ievērojot tajā paredzētos nosacījumus, ir tiesīga aprēķināt tiesas izdevumu summu saskaņā ar tās valsts tiesībās paredzēto kārtību, ar nosacījumu, ka šī kārtība nav mazāk labvēlīga par noteikumiem, kas reglamentē līdzīgas valsts tiesībām pakļautas situācijas un nepadara praktiski neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtinātu to tiesību īstenošanu, kas piešķirtas Savienības tiesībās.

Par otro jautājumu

37 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par trešo un ceturto jautājumu

38 Uzdodot savu trešo un ceturto jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas Nr. 1896/2006 4. pants un 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie liedz prasītājam pieteikuma par Eiropas maksājuma rīkojumu ietvaros pieprasīt samaksāt procentus par laikposmu no to maksāšanas termiņa iestāšanās dienas līdz pamatsummas samaksas dienai.

39 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1896/2006 4. pantu finanšu prasījumiem, kuru piedziņa tiek lūgta Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras ietvaros, ir jābūt par konkrētu summu un ar iestājušos maksāšanas termiņu, savukārt šīs regulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka, ja prasījuma summai ir pieprasīti procenti, maksājuma rīkojuma pieteikumā ir jābūt norādītai procentu likmei un laikposmam, par kuru šie procenti tiek prasīti.

40 Attiecībā, pirmkārt, uz jautājumu par to, vai Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras ietvaros prasītajiem procentiem ir jābūt par konkrētu summu un ar iestājušos maksāšanas termiņu Regulas Nr. 1896/2006 4. panta izpratnē, ir jākonstatē, ka šī panta gramatiskā interpretācija nesniedz nekādu precīzu norādi šajā ziņā, it īpaši tādēļ, ka šajā noteikumā vispārīgā veidā ir norādīts uz "finanšu prasījumiem", kas var tikt piedzīti Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras ietvaros.

41 Tomēr ir jānorāda, ka no konteksta, kādā ir iekļauts šis noteikums, un it īpaši no šī noteikuma formulējuma, lasot to kopā ar minētās regulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunktu, izriet, ka tajā paredzētie nosacījumi par to, ka prasījumam ir jābūt par konkrētu summu un ar iestājušos maksāšanas termiņu, nav attiecināmi uz procentu maksājumiem.

42 Būtībā, kā pareizi uzsvērusi Eiropas Komisija, nevienā Regulas Nr. 1896/2006 noteikumā nav paredzēts prasītāja pienākums savā pieteikumā par Eiropas maksājuma rīkojumu norādīt precīzu pieprasīto procentu summu. It īpaši šīs regulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunktā ir vienīgi paredzēts, ka gadījumā, ja prasījuma summai ir pieprasīti procenti, ir jānorāda procentu likme un laikposms, par kuru šie procenti tiek prasīti, kas ir atspoguļots arī minētās regulas I pielikumā ietvertajā pieteikuma Eiropas maksājuma rīkojumam veidlapā.

43 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu par to, vai minētās regulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts liedz izvirzīt procentu prasījumu par laikposmu no maksāšanas termiņa iestāšanās dienas līdz pamatsummas samaksas dienai, ir jāuzsver, ka šajā noteikumā nav nedz paredzēts, ka pieteikumā Eiropas maksājuma rīkojumam ir jānorāda prasīto procentu summa, nedz arī ir precizēts datums, līdz kuram šie procenti var tikt prasīti.

44 Šādos apstākļos minētais noteikums ir jāinterpretē, it īpaši ņemot vērā Regulas Nr. 1896/2006 mērķi, kurš, kā tas norādīts šī sprieduma 30. punktā, ir saistīts ne tikai ar vienkāršota, paātrināta un efektīva neapstrīdētu finanšu prasījumu piedziņas mehānisma ieviešanu, bet arī šīs procedūras izmaksu samazināšanu.

45 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka tāda Regulas Nr. 1896/2006 7. panta 2. punkta c) apakšpunkta interpretācija, kas liegtu prasītājam iespēju pieprasīt to procentu samaksu, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai, neatbilstu šim mērķim. Būtībā, kā savu secinājumu 66. punktā norādījis ģenerāladvokāts, ja procentu prasījums būtu attiecināms tikai uz tiem procentiem, kas ir uzkrājušies līdz pieteikuma Eiropas maksājuma rīkojumam iesniegšanas dienai vai līdz šāda rīkojuma izdošanas dienai, tad prasītājs visus procentus, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai, varētu saņemt, tikai iesniedzot vairākas prasības, proti, sākotnējo prasību, lai saņemtu pamatsummu un uzkrājušos procentus, un nākamo – lai saņemtu atlikušos procentus par laikposmu no sākotnējās prasības iesniegšanas dienas vai maksāšanas rīkojuma izdošanas dienas līdz pamatsummas samaksas dienai.

46 Tādējādi ir jākonstatē, ka tāda Regulas Nr. 1896/2006 7. panta 2. punkta c) apakšpunkta interpretācija, atbilstoši kurai nav pieļaujams pieprasīt procentus, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai, var palielināt Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras ilgumu un sarežģītību un paaugstināt šīs procedūras izmaksas.

47 Turklāt šāda interpretācija varētu atturēt prasītāju no Eiropas maksājuma rīkojuma procedūras ierosināšanas un veicināt to, ka tas tā vietā drīzāk izmantotu valsts procedūras, kas ļautu tam saņemt visus procentus. Kaut arī, nenoliedzami, ir tiesa, kā tas ir norādīts Regulas Nr. 1896/2006 preambulas 10. apsvērumā, ka ar šo regulu izveidotā procedūra ir tikai papildu un fakultatīvs līdzeklis valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām, nemainīgs paliek tas, ka, lai šī procedūra būtu uzskatāma par reāli apsveramu kreditoru izvēles iespēju, tiem ir jāvar tajā izmantot tādas pašas tiesības kā valstu procedūrās paredzētās.

48 Regulas Nr. 1896/2006 4. pants un 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts līdz ar to neliedz prasītājam Eiropas maksājuma rīkojuma ietvaros pieprasīt procentus, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai.

49 Turklāt šo interpretāciju neatspēko arī Portugāles un Apvienotās Karalistes valdību argumenti, kas ir izvirzīti par labu tādai šo noteikumu interpretācijai, atbilstoši kurai procenti nevar tikt pieprasīti par laikposmu pēc maksāšanas rīkojuma izdošanas.

50 Būtībā, pretēji Apvienotās Karalistes valdības norādītajam, tas apstāklis, ka Regulas Nr. 1896/2006 I pielikumā ietverto norādījumu pieteikuma Eiropas maksājuma rīkojumam veidlapas aizpildīšanai 7. punktā ir minēta vienīgi iespēja pieprasīt procentus, kas ir uzkrājušies līdz tiesas nolēmuma par šo pieteikumu pieņemšanas dienai, nevar liegt prasītājam iespēju pieprasīt arī procentus, kas ir uzkrājušies pēc šā datuma. Būtībā, kaut arī šie norādījumi, nenoliedzami, var tikt izmantoti kā minētās regulas interpretēšanas līdzeklis, tiem, kā savu secinājumu 86. punktā norādījis ģenerāladvokāts, ir tikai indikatīvs raksturs un tajos nav izsmeļošā veidā uzskaitīti visi gadījumi, kas varētu rasties praksē.

51 Turklāt attiecībā uz Portugāles valdības argumentu, kas ir pamatots ar Regulas Nr. 1896/2006 12. panta 3. punkta a) apakšpunktu, ir jākonstatē, ka šajā noteikumā ir paredzēts, ka Eiropas maksājuma rīkojumā atbildētājs tiek informēts par summu, kas tam ir jāsamaksā prasītājam. Tomēr atbildētājs tiek informēts par šo summu ne tikai tad, kad Eiropas maksājuma rīkojumā tiek norādīta galīgā pamatsumma un procentu summa, bet arī tad, ja šajā rīkojumā ir norādīta pamatsumma, kā arī procentu likme un laikposms, par kādu šie procenti tiek pieprasīti. Turklāt tāda šī noteikuma interpretācija, kas neļautu prasītājam pieprasīt procentus, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai, būtu pretrunā minētās regulas mērķim šī sprieduma 44.?46. punktā norādīto iemeslu dēļ.

52 Jāpiebilst, ka, nepastāvot attiecīgam tiesiskās attiecības starp prasītāju un atbildētāju reglamentējošajās tiesībās ietvertam pamatojumam, Regulas Nr. 1896/2006 noteikumi paši par sevi nevar būt prasības samaksāt procentus, kas ir uzkrājušies līdz attiecīgā prasījuma samaksas dienai, juridiskais pamats. Tā kā Regulā Nr. 1896/2006 ir reglamentēti tikai maksāšanas rīkojuma mehānisma procesuālie aspekti, jebkuru ar materiāltiesiskajām tiesībām saistītu jautājumu, tostarp jautājumu par to procentu veidu, kas var tikt pieprasīti šīs procedūras ietvaros, principā reglamentē tās tiesības, kas ir piemērojamas pušu starpā pastāvošajām attiecībām, no kurām ir radies attiecīgais prasījums.

53 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz trešo un ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1896/2006 4. pants un 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie neliedz prasītājam pieteikuma par Eiropas maksājuma rīkojumu ietvaros pieprasīt procentus par laikposmu no to maksāšanas termiņa iestāšanās dienas līdz pamatsummas samaksas dienai.

Par piekto jautājumu

54 Uzdodot savu piekto jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, kādā veidā ir aizpildāma Regulas Nr. 1896/2006 V pielikumā ietvertā Eiropas maksājuma rīkojuma veidlapa gadījumā, ja atbildētājam ir noteikts pienākums samaksāt prasītājam procentus, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai.

55 Vispirms ir jāprecizē, ka minētajā veidlapā ir ietverta horizontāla līnija ar nosaukumu "Procenti (no)", kas ir sadalīta trīs slejās attiecīgi ar nosaukumu "Naudas vienība", "Summa" un "Datums (diena/mēnesis/gads)".

56 Šajā ziņā ir jānorāda, kā tas izriet no Regulas Nr. 1896/2006 preambulas 11. apsvēruma, ka Eiropas maksājuma rīkojuma procedūrai būtu pēc iespējas lielākā apmērā jābalstās uz standarta veidlapu izmantošanu, lai atvieglotu tās izpildi un ļautu izmantot automātisku datu apstrādi.

57 Tomēr, tā kā šīs veidlapas ir balstītas uz visbiežāk sastopamajiem gadījumiem, kuri varētu rasties praksē, ir jākonstatē, ka tādos apstākļos kā pamatlietā, kad Eiropas maksājuma rīkojuma veidlapā nav tieši paredzēta iespēja norādīt, ka atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājam procentus, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai, minētās veidlapas saturs ir jāpielāgo attiecīgās lietas konkrētajiem apstākļiem, lai tiesa varētu pieņemt šādu nolēmumu.

58 Līdz ar to Eiropas maksājuma rīkojuma veidlapai ir jābūt aizpildītai tādā veidā, lai atbildētājs, pirmkārt, bez jebkādām šaubām būtu informēts par lēmumu, saskaņā ar kuru tam ir jāsamaksā prasītājam procenti, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas sienai, un, otrkārt, varētu skaidri identificēt procentu likmi, kā arī datumu, sākot no kura šie procenti tiek prasīti. Ciktāl šīs prasības ir ievērotas, konkrēto minētās veidlapas aizpildīšanas kārtību var noteikt valsts tiesa.

59 Tā, piemēram, valsts tiesa Eiropas maksājuma rīkojumā tam paredzētajā slejā var norādīt naudas vienību, slejā ar nosaukumu "Summa" – procentu likmi, kā arī slejā ar nosaukumu "Datums (diena/mēnesis/gads)" – precizēt, ka atbildētājam ir jāsamaksā procenti, sākot no kāda konkrēta datuma līdz pamatsummas samaksas dienai.

60 Līdz ar to uz piekto jautājumu ir jāatbild, ka gadījumā, ja atbildētājam ir noteikts pienākums samaksāt prasītājam procentus, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai, valsts tiesai ir iespēja noteikt konkrētu Regulas Nr. 1896/2006 V pielikumā ietvertās Eiropas maksājuma rīkojuma veidlapas aizpildīšanas kārtību, ar nosacījumu, ka šādi aizpildītā veidlapa ļauj atbildētājam, pirmkārt, bez jebkādām šaubām būt informētam par lēmumu, saskaņā ar kuru tam ir jāsamaksā prasītājam procenti, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas sienai, un, otrkārt, skaidri identificēt procentu likmi, kā arī datumu, sākot no kura šie procenti tiek prasīti.

Par sesto, septīto un astoto jautājumu

61 Ņemot vērā uz trešo un ceturto jautājumu sniegto atbildi, uz pārējiem uzdotajiem jautājumiem nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

62 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nosprież:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 1896/2006, ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru, 7. pants ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir izsmeļoši regulētas visas prasības, kurām ir jāatbilst pieteikumam par Eiropas maksājuma rīkojumu.

Valsts tiesa, atbilstoši minētās regulas 25. pantam un ievērojot tajā paredzētos nosacījumus, ir tiesīga aprēķināt tiesas izdevumu summu saskaņā ar tās valsts tiesībās paredzēto kārtību, ar nosacījumu, ka šī kārtība nav mazāk labvēlīga par noteikumiem, kas reglamentē līdzīgas valsts tiesībām pakļautas situācijas un nepadara praktiski neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtinātu to tiesību īstenošanu, kas piešķirtas Savienības tiesībās;

2) Regulas Nr. 1896/2006 4. pants un 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka tie neliedz prasītājam pieteikuma par Eiropas maksājuma rīkojumu ietvaros pieprasīt procentus par laikposmu no to maksāšanas termiņa iestāšanās dienas līdz pamatsummas samaksas dienai;

3) gadījumā, ja atbildētājam ir noteikts pienākums samaksāt prasītājam procentus, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas dienai, valsts tiesai ir iespēja noteikt konkrētu Regulas Nr. 1896/2006 V pielikumā ietvertās Eiropas maksājuma rīkojuma veidlapas aizpildīšanas kārtību, ar nosacījumu, ka šādi aizpildītā veidlapa ļauj atbildētājam, pirmkārt, bez jebkādām šaubām būt informētam par lēmumu, saskaņā ar kuru tam ir jāsamaksā prasītājam procenti, kas ir uzkrājušies līdz pamatsummas samaksas sienai, un, otrkārt, skaidri identificēt procentu likmi, kā arī datumu, sākot no kura šie procenti tiek prasīti.

[Paraksti]